

SJØLVE NOREG KALLAR!

Bonde! Sambygdingar!

Kjemp for alt hva du har kjær, da om så det gjelder.

Da er livet ei så svært, døden ikke heller.

Gjennom historien har Noregs bonde staa som det faste haldepunkt i kamp for friedom og sjølstende. Når fedrelandet har kalla på han, har han staa budd med alt han eig til å gjeva sin innsats — livet óg når det røynde mest.

Høgreist har han gjenge med sikre steg den vegen hans livsnære syn og nasjonale samkjensle har vist som den rette. I kamp med naturens harde lov og økonomiske vansker har han stridd for jorda og heimen sin. Med auka nidkjærhet i arbeide har han betra levekåra og i elsk til arbeid og jorda har han vrykka landet. I det politiske og kulturelle liv fostra menn som har kasta glans yver Noregs land og langt utyver landets grenser. I trutt arbeid har bonden gjeve sjø innsats for at landet skulle leva og veksa til nasjonens æra og gagn.

I lange tider hadde landet vårt fred, men so kom krigen — — — Maktsjuke og blodtørste valdsmenn fløynde yver landet, herje og brente, drepte og la syde store deler av land og folk.

Med ei kjensla av armod yverfyrt landet, men med trass i hugen gjekk bonden til jorda og heimen i von om at fienden snart skulle verta jaga ut av landet att. Men fienden vart verande og er framleis i landet!

Valdsmenna har stole våre matlagre, teke vår produksjon i si tenesta, har misbrukt vår rike kulturelle arv og skjenda Noregs heilage tradisjonar. Gjennom sine leigesoldatar — quislingane — vil valdsmenna nazifisera landet vårt og folket vårt. På den måten tenker tyskerne å verta herrer yver oss i vårt eige land.

I dag knyter bonden sine never og hans kjensle av armod er forandra til heilag hat og harme. Me spør etter korleis me skal gjeva vår innsats i kam-

Bøndenes krigspolitikk.

Krigen som vårt land fører gjelder vårt dyreste eie: Norges friedom og nasjonale sjølstende. Krigserklæringen fra konge og regjering er derfor et bud til alle nordmenn om å gjøre nasjonens friedomskrig slagkraftig og sterk.

Da Norge hadde friedom og sjølstende sto alltid bondestanden budd til å styrke den nasjonale samkjensle og utbygge og styrke bandet mellom by og land. Gjennom fritt organiserte og statsordnede kanaler var vi knyttet til industristedene og byene som matleverandører. Ved vare- og tankeveksling tilførte de

pen mot dei tyske blodhundar og deiras leigesoldatar?

Bonde — ! Sambygdingar! Landet vårt er i krig — ein uforsonleg, men rettferdig og heilag krig. — Historiens største barbarer står midt i lag med oss. Dei tek det som vårt eige folk skal leve av og vil trakka historien vår under tøter!

Ser me kor det ber avstad? Vår eige jord og vårt eige arbeid har fienden tatt i si tenesta! Dei nytta det i sin krig for å kua deg og meg, gjere oss og våre sambygdingar til slaver, dei nytta oss i sin røverkrig mot andre land og folk, som på liv og død sloss for sin friedom og sjølstyrerrett!

I dag bankar Noreg på døra vår. Vår innsats er det som skal hjelpe Noreg ut av ufridomen. Vårt våpen er det me gjennom slekter har fått yverlevert til varveisling og som me sjø skal bringe vidare til nye slekter — jorda og dei nasjonale kamptradisjonar.

Bondel Sambygdingar!
Det er sjølve Noreg som kallar på oss.

Bønder sine økser brynte
hvor en hær dro frem,
Tordenskjold langs kysten lynte
så det lystes hjem.
Kvinner selv sto opp og strede
som de vare menn
andre kunne bare grette
men det kom igjen

forskjellige lag av befolkningen hverandre styrke og lærdom. Nasjonen vokste og utviklet seg.

Fedrelandet er i dag lagt under våpenmakt. Nasjonen er plyndret og terrorisert, men folket skjelver av hat og forakt. Tiden er inne for alle friedomelskende krefter til å virkeliggjøre slektenes krav: fram til kamp for heim og fedreland.

I dag er alle dffisielle organer redskaper i Hitler-Tysklands krigføring. De frie organisasjoner er forbudt eller nazifisert. Alle omsetningsorganer fører varene fram til fienden. Alle forvaltningsorganer i fylker og kommuner er deler av tysk statsapparat som skal tilrettelegge arbeidet for gjennomføring av Hitlers krigspolitikk. Statsapparatet er blitt et maktmiddel som Hitler nytter til å plyndre og kue det norske folk med. Lovlydighet overfor dette tyske statsapparat er derfor det samme som å være delaktig i krigen på fiendens side.

Vår krigspolitikk innafør den nasjonale front er å understøtte den pågående kamp og videreorganisere og utvide kampen til vår bygd.

I første rekke skal vi ta fatt med å organisere kampen mot plyndringa av nasjonens matproduksjon. De tyske herjer plyndrer og herjer vårt land. Vårt eget folk sulter og lider nød. Vår oppgave er å tilføre vårt eget folk alle de matprodukter vi avler på vår jord. Først og fremst skal de hjelpes som er hardest ramma av krigen eller de som fører kampen aktivt mot fienden. Ikke en tøddel av varer gjennom de tyskeordnede organer, for i 9 av 10 tilfelle fører de varene fram direkte til fienden.

Det er vondt om arbeidshjelp i landbruket. En vesentlig årsak til dette er at arbeidskrafta har søkt etter bedre lønnet arbeid. Vi finner den igjen på de tyske anlegg. For å bringe oss hjelp har myndighetene organisert frivillig arbeidshjelp. Dette gjør de for det er av livsviktig interesse for tyskerne å

beholde arbeidskrafta på anlegga: Vi ser na at for å tjene vår egen sak best må vare sonner og dotre ut av tysk arbeid og settes i arbeid på garden. Garden og jordbruket er nemlig utgangspunktet for vår kamp mot fienden. Merfortjesta på et tysk anlegg er judaspenger som vi ikke vil ha i vår slekt. Den frivillige arbeidshjelp frigjør arbeidskraft til den tyske krigsmaskin, derfor nekter vi å bruke denne.

Det er ikke lenge mellom hver gang tyskerne rekvirerer hester, biler e. l. Vi vet nå at alle rekvisisjoneringer må saboteres. Det er bedre at hesten er løpt bort eller drept og bilen ramponert eller oppbrent enn at tyskerne får nytte av dem i sin krigføring.

I dag er det den nasjonale fellesnytte som er ledetråden i nasjonens frioms-krig. Det gjelder vår nasjons være eller ikke være, og alle tanker om personlige hensyn eller vinning må vike plassen for den kjempemessige oppgave vi er stilt overfor ved at fedrelandet er i krig.

Det er derfor en hjerne- og hjertesak for alle ærlige nordmenn at all handel som foregår på illegal vis foregår i former som viser ansvar i arbeidet. At det ikke foregår salg til overpriser for at noen skal berike seg. Spekulanter som driver åger har ingen ting med frioms-krigen å gjøre, tvertimot, de undergraver og sår mistillit i den nasjonale frontens arbeid. De er snyltere som feiter seg sjøl på bekostning av at vårt folk sulter og lider nød. Derfor skal de bannlyses.

I krigen er det krigens lov som gjøres gjeldende. For oss er krigen en uforsonlig, men rettfærdig krig. Vi kjenner ikke annet lovlig styre enn det som fører krig mot overfallsmenna. Vi er selv soldater i friomshæren, og med alle midler og til alle tider skal vår innsats være å gjøre friomskrigen slagkraftig og konsekvent. Vår egen innsats, hver på vårt område er det som betinger om krigen skal ta snart slutt, og at den skal ende med død og undergang for fascismen, med seir for friom og folkestyre.

Vår innsats skal komme nå. Årets avling skal komme vårt eget kjempende folk til gode. Jordbrukets arbeidskraft skal ut av fiendens krigsmaskin. Alle bestemmelser og forordninger som tar sikte på at vi skal støtte fiendens krig skal saboteres. Nasjonal fellesnytte skal

Verg heimen!

Alle dei hærteknne landa er gjort til hjul i den tyske krigsmaskina. Ved andre folks undergang stel herrefolket kraft. Ei demning av hat må snart breste. Folk etter folk vil reisa seg med krav om åpen kamp mot undertrykkarane, kamp for livet, kamp mot undergangen.

Om fascismen skal knusast avheng i stor mun av dei hærteknne landa. Reisast desse til strid i sitt osande hat, får Hitler ein veldig maskinskade. Hjula han sette igang i alle dei okkuperte landa vil då ikkje meir arbeida for han. Krigslagret hans svinn inn. Han får eit utal av frontar i staden for to.

Her heime skjønner enno ikkje alle kva tia krav. Mange hatar, men samstundes går dei omkring og snakkar om «passiv motstand». Dei bannlyser vald mot valdsmenna. Dei ser ikkje at nazismen ét seg inn på oss, meir og meir, driv det norske folket mot undergang. Nazikloa grip kløyvande om alt liv, pressar til, på jakt etter reserver og resurser. Kver einaste heim, kvar gard og grend, kvar lita stugu dreges inn i denne jettestriden . . . på Hitler si side.

Alle vedtekter under nyordninga har hatt som mål å tene krigen åt tyskarane. Resultatet er at du sjøl ikkje rår over nokon ting, korkje kua, grisen eller hesten. Heller ikkje jorda. All produksjon og avling går til dei tyske herrane. Du eig faktisk ikkje din eigen heim.

Presset mot heimen aukar stadig. Han skal nazifiserast. Du og dine skal heilt ut vera reidskap for fienden. Ved å tenkje og tru som nazist skal du yta positivt arbeid for slaveriet. For å få dette til, tek dei til med skulen og barna. Ikkje eingong livet hører deg sjøl til. Du er aldri trygg for det. Ein vakker dag vert du sendt rett til fronten for å døy for verdstyraniet åt Hitler. Sjå den vesle staten Luxemburg og likeins Elsass Lothringen. Der fekk folket nylig mobiliseringsordre. Trass si maktesløyse svara dei nei. Eit nei må óg verta vårt svar. Skal ein slåst og gi livet, då skal det vera i kamp for det som er vårt, for landet og heimen!

gå foran egennytte. Nasjonen skal leve og vokse.

Dette er bøndenes krigspolitikk. Ropet lyder. Fram til kamp, til strid for Norges rett.

Låk er den som ikkje vil vergje sin eigen heim. Låk er den som ikkje vil ta heimen att!

Du lyt kaste alle forestillingar om «passiv motstand» og lovlydnad over bord. Du lyt gå inn for hard krigspolitikk og krevja vald mot valdet.

Du lyt hjelpa til med å få organisert og førebudd kampen, rive heile folket med i den.

Du lyt konsekvent sabotera og undergrava alt som tener krigen åt fienden, nekta alt tysk arbeid.

Du lyt heime hos deg få med far, mor og søsken — alle må finne si krigsoppgåve. Her er ingen innsats for liten, om det so berre er å vogge minstebarnet so ho mor får fri til arbeid for saka.

At ein med mat og klær ikkje berre syt for seg og sine, men for andre og, om mogeleg, er ei sjølsagt lov.

So sant du er gla i heimen din, so sant du vil at barna dine skal leva, so sant du sjøl vil gå med heder i grava, er det di plikt å melde deg til striden.

IDEALISTER

Karl Sveen er morder. En kamerat han var blitt uvenner med skjøt han ned og hadde liket liggende i to dager i den koja han bodde. Kjørtet det fã ned til Ulvåa, mens han sang «Bedre kan jeg ikke fare»: Der hogg han hol i isen og putta liket ned i. Han rømte fra fengslet på Hamar for å ta livet av en halvtomsing som hadde angitt ham. Dette lyktes imidlertid ikke. Karl Sveen ble dømt til 15 års tukthus.

Karl Sveen er ikke bare morder og heimebrenner, men tvers i gjennom et råttent individ som stjal grovt, drakk, sloes, prynte sin hustru og levde med taterkvinnfolk.

Lenge før straffa var utsonet er dette individ sloppet ut av fengslet og er nå ansatt som politiinspektør hos statspolitistjef Oliver Møystad på Elverum. Karl Sveen har eget kontor på Østjor-det og hans oppgave er å kontrollere trafikanter i grensesona.

Hvordan slikt kan skje?! Jo, forklaringa ligger i at morderen er gått inn i NS! — i sannhet idealister!

BERRE nordmenn skal lesa avisa og fyrst og fremst bøndene!

Hvorledes føre kampen?

Fienden er i landet. Er vi klar over hvilke planer han har med den norske bondeklasse og hvilke metoder han bruker for å oppnå sine hensikter? Videre: Er vi klar over hvilken fare den nåværende situasjon rommer i retning av fullstendig utsletting av bondestanden som en selveiende og medbestemmende klasse i det norske statssamfund? Vi må være klar over disse ting. Først da kan vi kjempe. Først da finner vi former for motstand som svarer til situasjonen. Først da forstår vi at regjeringas og dets alliertes krig mot tyskerne ikke er svada, men en alvorlig realitet og nødvendighet.

For det første: Slagordet «matauke» i tyskerens og quislingenes munn betyr ikke bedre og mere mat til det norske folk. Det betyr bare mere profitt til de tyske røvere for at disse skal kunne fortsette krigen og plyndringa mot våre allierte og oss selv. Fienden skal ha bondens varer: fett, flekk, kjøtt, poteter, grønnsaker, frukt, og bær, høy og halm. Og de skal ha råstoffa: tømmer, huder og skinn. De skal ha hans vassdragsrettigheter og villdyrbestand.

For det andre: Slagordet «samfundsnytten foran egennyttan» betyr i røverens munn ikke annet enn at bondestanden skal miste all eiendomsrett, at Norge skal være koloni. Det betyr at den norske bonden blir husmann på egen gard. Han får være på garden og slite med den, dersom han vil produsere for de tyske herrer og tjene dem.

For det tredje: «Nyordning og åndelig nyskaping i fascistisk språkbruk» betyr at våre kulturtradisjoner, det som har skapt og som er den norske bonde, det norske folk, skal utryddes. Det vil igjen si åndelig og kulturell forarming og tilpassing til det stortyske livsrom. Den norske bonde skal tilføyes et kulturelt knekk for å formes til et lydige redskap for herrerne i Wilhelmsstrasse. Aldri tidligere har det vært ført et så målbevisst angrep med alle demagogiens og brutalitetens midler mot oss for å utslette oss som nasjon.

For å oppnå sine hensikter på en «bekvem» måte har fienden overtatt statsforvaltninga, både den lovgivende, den dømmende og den utøvende myndighet og formet det hele om for sine formål. Det skal her spekuleres i vår

tradisjonelle respekt for «lov og orden». Derfor lar han statsforvaltningas forskjellige organer beholde sine navn, derfor lar han i størst mulig utstrekning norske borgere betjene disse organer. Det er hensiktsmessig fordi det virker så besnærende. Det viser jo «storsinn» overfor det folk som skal knekkes. Det avgjørende er jo om røveren kan kontrollere og bestemme alle funksjoner ovenfra. Og det skjer greiest ved såkalte «forhandlinger» med de forskjellige etatsjefer, departementer og institusjoner. Når fienden ved sida av denne høyedle opptreden også betjener seg av konsentrasjonsleire, standretter og pinsler, så er det naturligvis bare midler som en storsinnet stormakt som Tyskland må bruke overfor en liten og avvepna nasjon som ikke vil innse det nødvendige i å medvirke til sin egen utsletting!

Dette er situasjonen som vi befinner oss i. Slik er stillingen for oss bønder i den alminnelige og verdensomfattende kamp mot fascismen. Og ut fra denne erkjennning må vi, når det dreier seg om å stille seg til motverje, finne de former og midler som svarer til denne konkrete situasjon.

I hver kommune må snarest vekse fram et organ som representerer summen av norsk rettsbevissthet og folkevilje i krig. En nasjonal forsvars- og forsyningsnemnd som planlegger en hver form for aktiv motstand for å rette virkningsfulle støt mot fiendens planer og beregninger. Tiltaka utledes og gjennomføres ved bygdefolket, idet en på samme tid tar strenge forholdsregler mot faren for angiveri.

Den nasjonale forsvars- og forsyningsnemnd må være bygdefolkets våkne samvittighet og suverene myndighet i bygdefolkets innsats for å svekke fienden, selv om dette organ ikke kan tre åpent fram. All offentlig myndighet i landet nå er tyskkontrollert.

Et hvert framstøt mot folket fra fiendens side ved sine offentlige forvaltningsorganer må straks møtes med praktiske motforholdsregler. Dette gjelder på alle områder: det økonomiske, det kulturelle og det religiøse område.

Matvarer av en hver art og råstoffer som er nyttige for fiendens krigføring holdes tilbake, idet former for dette brukes som en finér høver best for hvert sted.

Nordmenns krig i Norge.

Ved Majavatnet som ligger på grensa mellom Nord-Trøndelag og Nordland, bodde en småbruker. Han var mistenkt for å ha radio. En dag bare småbrukeren og hans 15-årige datter var heime kom fire tyske politimenn og en hirdmann som kjentmann for å undersøke i småbrukerens heim. De finner ingen radio, men derimot noen notater som angivelig skriver seg fra lytting på London. Gestapo-folka arresterer mannen og fører ham ned til båten for å ro ham over vannet. I mellomtida var datteren blitt borte uten at politifolka hadde akta på det. Meil da båten med arrestanten var kommet et stykke fra land kommer datteren fra skogen og roper: «Hopp i vannet, for jeg skal ordne opp med de andre!»

Faren hopper øyeblikkelig i vannet og hans 15-årige datter fyrer løs på tyskerne og hirdmannen med et maskingevær som hun hadde hentet i skogen. Faren svømte til land, men i båten lå igjen 3 drepte og 1 såret tysker. Hirdmannen var uskadd og kom seg til land og fikk varsle tyskerne. Med alle disponible polititropper gjennomførte tyskerne skogen, men nordmannen og hans heltemotige datter var allerede kommet i sikkerhet.

Tyskerne mistenkte en fenrik som bodde i nærheten for å stå i forbindelse

Når fienden har villet berøve oss åndsfriheten, vel, så svarer vi med å få i stand små studiegrupper for å videreutvikle vårt åndsliv og norsk kultur.

Når fienden har tatt fra oss pressefriheta, så må vi svare med å utbre norsk lesestoff og nyheter om brorfolkas frihetskamp. Går fienden til åtak mot landsmenn i den nasjonale front så disse må leve illegalt, så svarer vi med å organisere hussteder for dem og hjelper dem med mat og klær og en hver nødvendig beskyttelse. Utrydder fienden landsmenn for med det å tvinge folket til passivitet og unnfallenhet, så svarer vi med å medvirke til at fienden mister det dobbelte antall av sine.

Slik vil vi stille oppgaven for oss selv, og når den dag kommer da regnskapet skal gjøres opp, vil vi, bondefolket i Norge ikke stå som de der ydet en mindreverdige innsats. Vi vil fortsette være stolte historiske tradisjoner for frihetas sak.

Tysk krigspolitikk.

Det er tydelig at Hitler ikke regner med å kunne holde stand mot en kamp på to fronter og at han forbereder seg på et tilbaketog. Det er funnet et dokument med forholdsregler i tilfelle tyskerne må trekke seg tilbake fra Belgia. Her heter det at tyskerne skal ødelegge alt i landet som kan være av verdi for fienden, så som kommunikasjon, telefon, telegraf og viktige bedrifter. Hvor befolkningen gjør tegn til å ville hjelpe de allierte skal byer og landsbyer legges i aske og de framtrepende personer skal uten undersøkelse og dom skytes ned. Tyskerne skal dekke tilbaketog med piker og kvinner fra de besatte områder. Når dette skal skje i Belgia er det klart at Hitler vil gå fram på samme måte i alle de okkuperte land langs vestkysten. Det gjelder derfor også vårt land. Under sitt tilbaketog vil tyskerne søke å tilintetgjøre vårt lands verdier og slå ned befolkningen. En passiv holdning fra befolkningens side i tilfelle invasjon vil derfor være skjebnesvanger. Vi må derfor alt nå forberede oss på å understøtte den annen front når den kommer for at tyskerne kan bli så hurtig slått at de ikke får utført sitt ødeleggingsverk i landet. På denne måten kan vi beskytte den forsvarsløse befolkning og våre nasjonale interesser. Det skal ikke lykkes tyskerne å dra vårt land med i avgrunnen. Vårt folk skal leve videre i et lykkelig og blomstrende Norge.

DET ligg tungt og alvorleg arbeid bak en illegal presse. Slå derfor ring kring arbeidet og trygg avisa med å ikkje stille uturvande spursmål, men syt for at alle bønder i heimbygda får lesa henne.

---

med småbrukeren og ville nå arrestere ham. Imidlertid var han blitt været og hadde kommet seg unna sammen med 4 menn og 3 kvinner. De tar inn i en turisthytte i Øvre Bindal. Men uten å vite om det er han de har hentet nøkkel hos en forrederbanditt og forlanger at lensmannen skal undersøke hva slags folk som oppholder seg i turisthytta. Fenriksen og hans kammerater vet at krigen krever handling og kamp og vil ikke utlevere seg til Gestapo. Når lensmannen og betjenten kommer for å ta forhør av selskapet skyter fenriksen dem begge ned:

ARVEN

Det har vært tider i vårt bondefolks historie da det krevdes mannsmod og stålsatt vilje. Tider da voldsmenn brøt inn i landet og plyndra. Bygdene våre, brente gardene, stjal féet og skjendet kvinnene. Da tentes varder. Da gikk budstikka fra grend til grend. Og våre fedre som har rydda og bygd våre gardar og grender fant sine våpen og sin plass i fylkinga, bondehæren. Vårt bondefolks historie er fylt av stolte fortellinger om kraft og ubøylig kjærlighet til frihet og rettferd. Hundrevis av minnesmerker fra denne tid finner vi bygdene over. Vi har bevyrt dem, vernet og hyldet dem. Minner som taler sitt alvorlige språk nettopp nå. Personer raker fram og maner til kamp. Kristian Lofthus minnes vi. I dag stiger han fram for oss i vår bevissthet. Trofast og hengiven var han og hata og jaged av de danske brotsmenn. Halvard Gråtjønn, Telemarksbonden som samla bondene i Telemark og tilstøtende distrikter og gikk dristig mot fienden. De har begge gitt oss en arv.

Da som nå satt hundrer av trofaste landsmenn i skumle fangehull rundt i landet og ble torturert av fremmede makthaveres politibanditter. De ofret sitt liv for slektas ære og retten til jorda og garden, grender, bygder og landets frihet. De ga oss en arv. De nektet å leve i skjensel og vanære og være fanger og trelle i sitt eget land. De ga oss en arv.

Oh du landsmann og bonde i dag: Nekt det ikke.

Kjenner du ikke at våre slekters minne nettopp nå brenner som ild i oss selv? Jo, det kjennes. Det tennes varder i vårt eget sinn. Fortidas kamper, fedrenes reisning blir levende i vår egen tid.

Vi må, vi skal og vi vil ta arven opp og videreføre den!

Med alle sine polititropper fra Mossjøen til Namsos gjennomførte tyskerne skogene og fjella for å lete etter fenriksen og hans folk. Men de lette forgjeves. Der hvor gode nordmenn bebygger landet kan ingen tysk Gestapo finne landets kjempende sønner.

Den 15-årige småbrukerdatter og fenriksen har vist den veien en hver fridomselskende patriot må ta for ikke å ligge under i kampen for fedrelandets sak.

TIL NORSKE MENN OG KVINNER I ADMINISTRATIVE STILLINGER!

Vi bønder er klar til å ta vår del av oppgaven i kampen for å gjøre stillingen utholdelig for fienden og drive ham ut av landet. Vi venter det samme av dere! Vi venter at også dere som sitter i produksjonsdirektoratet, landbruksdepartementet, forsyningsdepartementet, omsetningsentralene, rasjoneringspolitiet osv. gjør deres plikt. La mottoet være: I alt hva vi gjør skal vi svekke fienden. Ingen skal la seg bruke som et tydig redskap i fiendens, i undertrykkernes hand.

KJØTT

Vi har nå mottatt krava om levering av kjøtt. Leveringstida dreier seg over hele slakteåret. Ingen må forhaste seg, men se tida an. Ingen må la seg skremme av trusler om skjerpete straffebestemmelser. Det er det norske folket og ikke de tyske mordere som skal ha kjøttet.

POTETER

Vi har nå fått beskjed om leveringsplikta vedk. poteter. Selg potetene til folk som kommer med anvisninger eller merker. Send mannmann protester til forsyningsnemnda og meld kort og godt fra at avleveringsplikta ikke kan oppfylles på grunn av for dårlig avling. Det er et faktum at avlinga i år er svært dårlig og nemnda skal i følge departementets egen forordning redusere kravet under slike omstendigheter. Disse protester må strømme inn til forsyningsnemndene over hele landet.

RESERVELAGER

Det heter så pent i forordninga om potetforsyninga at byer og kommuner inntil byer skal ha et reservelager av poteter svarende til 25 kg pr. person i kommunen. Lageret skal stå usørt til 15 mai 1943. Disse lagre må bli så små som mulig, da de blir lett tilgjengelig for de tyske røvere. Poteter for lagring må fortrinnsvis oppbevares på gardene rundt omkring i bygdene.

BEHOLD HUDER OG SKINN!

Først stjeler tyskerne de store lagre av skotøy i landet og setter skotøyfabrikkene i gang for tyske ordrer. Der- nest har de ved en forordning bestemt at ingen kan få garvet et skinn dersom han ikke kan legitimere at han har garvet i 1937—38—39.

Husdyrholdere! Lever ikke inn huder og skinn, men organiser garvinga selv.